

לקונם, באותו מקום שנצטוו. זהו שפכתוב (שם) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וגו'. תוף כדי כף עלה האור. קמו והלכו.

עד שהיו הולכים, בא הנשר הגדול, הקיף על ראשיהם ועמד עליהם. אמר רבי פנחס, ודאי זמן רצון הוא עתה. אותה שעה נפתחו שערי רחמים לכל אותם שבבית חלים, והוא זמן לרפואה שלהם. ואף על גב שהם אסורי המלך, שהרי נשר זה סימן של רחמים הוא.

פתח ואמר, (דברים לב) כנשר יעיר קנו על גזליו ורחף וגו'. אין בעולם מי שהוא בעל רחמים על בניו כנשר, והרי פרשו הפסוק שנאמר (משלי ל) ויאכלוה בני נשר, שהוא מרחם על בניו. ומתוף שעתה זמן של רחמים, בא נשר זה וסובב עלינו. בשעה זו היא רחמים לכל אותם שבבית חלים. וזהו שפכתוב (תהלים ה) בקר תשמע קולי. וזה בקר של אברהם והתעוררות שלו.

תוף כדי כף סבב הנשר ועבר לפניהם. אמר רבי פנחס, נשר נשר, מה אתה אצלנו? אם בשליחות קונך באת - הרי אנו כאן. אם בגלל דבר (סימן) אחר באת - הרי אנו כאן מזמנים לשמע. התרומם הנשר למעלה ונתפסה מהם, והם ישבו.

אמר רבי חייא, זה של שלמה המלך קטן (תמונה) הוא, שלמדנו, הנשר הגדול היה בא אצל שלמה המלך בכל יום יום, והיה שלמה המלך רוכב על כנפיו, ומוכיל אותו ארבע מאות פרסאות בשעה אחת. לאן הוכיל אותו? לתרמוד במדבר בהרים. מקום אחד יש אצל הרי החשך שנקרא תרמוד במדבר, ואין הוא מקום

דאתפקדן. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְרָא אֱלֹהִים. אֲדִהְכִי אֶתָּא נְהוּרָא, קָמוּ וְאִזְלוּ.

עד דהוו אזלי, אתא נשרא רברבא, אסחר על רישיהו, וקיימא עליהו. אמר רבי פנחס, ודאי עידן רעותא הוא השתא, בה שעתא, אתפתחו תרעי דרחמי, לכל אינון בי מרעי, והוא זמנא לאסוותא לון. ואף על גב דאינון אסירין למלכא (ס"א דמלכא). דהא נשרא דא סימנא דרחמי איהו.

פתח ואמר, (דברים לב) כנשר יעיר קנו על גזליו ורחף וגו'. ליכא בעלמא מאן דאיהו ברחמי על בנוי כנשרא, והא אוקמוה דכתיב, (משלי ל) ויאכלוה בני נשר, דאיהו רחמנא על בנוי. ומגו דהשתא עידן דרחמי, אתא נשרא דא ואסחר עלנא. בשעתא דא איהו רחמי, לכל אינון בי מרעי. ודא איהו דכתיב, (תהלים ה) בקר תשמע קולי. ודא בקר דאברהם, ואתערוותא דיליה.

אדהבו, אסחר נשרא ואעבר לקמייהו. אמר רבי פנחס, נשרא נשרא, מה אנת לגבן, אי בשליחותא דמרך אתית, הא אנן הכא. אי בגין מלה (ס"א סימנא) אתרא אתיתא, הא אנן הכא זמינין. אתרם נשרא לעילא, ואתפסי מנייהו, ואינון יתבו.

אמר רבי חייא, הא דשלמה מלכא זוטרתתי (ס"א תיוקא) הוא, דתגנין, נשרא רברבא הוה אתי לגביה שלמה מלכא בכל יומא ויומא, והוה שלמה מלכא רכיב על גדפהא, ואוביל ליה ד' מאה פרסי בשעתא חדא. לאן אוביל ליה לתרמוד במדבר בהרים. אתר פד איהו, לגבי טורי דחשוכא, דאקרי (מלכים א ט) תרמוד במדבר ולאן איהו אתר דתרמודאי, אלא